

*vključujemo in
 aktiviramo 2*

SEMINAR ZA MENTORJE 2026 (3. in 4. marec 2026, Otočec)

Nataša Konc Lorenzutti: Vzame pero, da iz svojega srca nariše pot

Vzela je svoj kompas, ki jo je pripeljal

do njegovega železnega srca.

Zdaj nosi ga v krvavi roki.

Vzame pero, da iz svojega srca nariše pot.

Lucija (Zavod za prestajanje zaporne kazni Ig, 2018)

Prvo leto – 2016

Center za usposabljanje, delo in varstvo Draga, odrasle osebe z motnjami v duševnem razvoju

Izsek iz načrta usposabljanja za 26. avgust:

Tema: Čudežno drevo

- Preberemo slikanico Čudežno drevo.
- Pregledamo in opišemo slike
- Opazujemo podrobnosti.
- Dopolnjujemo zgodbo. Mentorica jo zapisujem po pripovedovanju
- Ključne besede, motive zgodbe pripišemo na Drevo besed.

Knjižno gradivo: Marlenka Stupica, Čudežno drevo

Poročilo o izvedeni delavnici:

26. 8. 2016	4 ure	- Vnaprej sem napovedala delavnico v naravi. Vzgojitelji so poskrbeli, da so bili udeleženci primerno opremljeni. - Odpravili smo se skozi gozd do ribnika. - Posedli smo med drevesi. Vodila sem pogovor o drevesih. - Ena izmed stvari, ki jih drevo nudi, je lahko skrivališče. - Prebrala sem jim zgodbo Skrivališče. - Igrali smo se skrivalnice. - Vrnili smo se k drevesom. S slikanico Čudežno drevo sem napeljala pogovor k vprašanju, kaj vse nam lahko drevo pove. Nanizali smo utrinke, ki so se porodijo ob misli na drevo (v prilogi). Vodila sem literarno delavnico. Zapisovala sem po pripovedovanju udeležencev. Izpeljali smo tri naloge: • prva: dekle in drevo – zgodba; • druga: fant in drevo – zgodba; • tretja: žival in drevo – basen;	Nataša Konc Lorenzutti: Skrivališče Marlenka Stupica: Čudežno drevo
-------------	-------	---	---

Tega dne so nastale tri zgodbe, med njimi BASEN O LEVU IN ČEŠNJI:

Nekoč, nekega dne, se je lev odločil, da se bo šel pogovarjat s češnjo. Imela bosta sestanek na prvi pomladni dan. Lev reče:

»Češnja, zakaj si gola?« Češnja reče:

»Ker mi je vroče. Zakaj bi se oblačila, če mi je vroče?« Lev reče:

»O, saj res, tudi mene nikoli ne zebe, ampak imam kožo kosmato.« Češnja predlaga:

»Zakaj pa midva ne bi imela piknika?« Lev reče:

»A se ne bi ti malo oblekla?« Češnja reče:

»Za tebe bi se zmeraj. Ampak moram počakati april.« Lev reče:

»Prav, bova pa imela piknik takrat, ko boš oblečena.«

Drugo leto – 2017

Zavod Pelikan – Karitas, terapevtska skupnost za zasvojene s pridruženimi težavami v duševnem zdravju

Izsek iz načrta usposabljanja za 8. september:

Tematski sklop: ŽALOST

- Pogovarjamo se o poeziji Maje Vidmar.
- Primerjamo pesmi s tistim, kar smo brali doslej.
- V spominu poiščemo trenutek žalosti. Opišemo ga najprej neposredno, s prvimi besedami, ki se jih ob tem spomnimo..
- Za občutje, ki smo se ga spomnili, poiščemo simbole. Zapišemo jih. Pojme, ki smo jih nanizali, razvrstimo v red in ritem.

Knjižno gradivo: Maja Vidmar: Minute prednosti

Program se je zamaknil za en teden, tu je poročilo o izvedbi:

15. 9.	2	- Vsak si je izbral eno pesem Maje Vidmar in jo sam zase prebral. - Nato je vsak posebej povedal, zakaj si je pesem izbral in kako jo razume. Pogovarjali smo se o simbolih, pesniških podobah. - Vsak si je iz »svoje« pesmi izbral eno besedo. - Ta je bila izhodišče za novo pesem ali misel ali zgodbo. Ni nam šlo najbolje. Predstavljala sem si, da bo kar kipelo, pa so večinoma spravili skupaj po en stavek. - Malo smo se zapletli še, ker je eden od zaposlenih (ki je tam prek javnih del in ni terapevt) začel razlagati, kako je njemu poezija »kar nekaj«; da ga nikoli ni zanimalo branje in da je najbolj od vsega v šoli sovražil interpretacije literarnih del. Bilo je mučno, ker on sploh ni udeleženec v programu, bil je samo zraven. Dala sem mu jasno vedeti, da ima sicer pravico do svojega mnenja, a naj ga v tem primeru zadrži zase, ker je njegova naloga zgolj to, da udeležence spodbuja k sodelovanju. - Na koncu smo se pogovorili še o glavnih nalogah, torej o besedilih za zbornik in zaključno prireditev. Le počasi se premikamo, zelo težko je kaj izvleči iz njih.	Maja Vidmar: Minute prednosti
--------	---	--	-------------------------------

*vključujemo in
aktiviramo 2*

Po tej nalogi je med drugimi besedili in utrinki nastala pesem:

VILA

V sobi čakam nate, gozdna vila,
da odpreš mi glavo in jo napolniš
s kislim dežjem sladkih rek.
Nate čakam, da me zrušiš,
da prodreš mi v bivanje s pesmijo gozdov,
ki me jo boli slišati.
Ali niso topli ti gozdovi, moja vila?
Ali ni ta pesem prijazno rumena?
Kajti mene bode mraz.

Klemen

Tretje leto -- 2018

Zavod za prestajanje zaporne kazni Ig

Iz programa usposabljanja za 13. februar:

Tema: Pesniška metafora

- Gostimo pesnico Miljano Cunta.
- Vodim pogovor o tem, kako ustvarja, kaj jo žene, kaj navdihuje, kaj zavira; o delu in ustvarjanju nasploh, o okoliščinah, ki so jo pripeljale v svet književnosti.
- Z gostjo vodim delavnico: odkrivanje pesniških podob.

Knjižno gradivo: Miljana Cunta: Za pol neba, Svetloba od zunaj

Poročilo o izvedenem programu:

13. 2.	2 uri	- Gostile smo pesnico Miljano Cunta - Pogovarjale smo se o poeziji, o tem, kako nastaja, kje se rojeva, kako prepoznamo njeno moč. - Za začetek sem prebrala odlomek iz epa Vrata nepovrata Borisa A. Novaka, letošnjega Prešernovega nagrajenca. - Pogovor se zopet obrnil drugače, kot sem načrtovala, ker so se obsojenke začele razburjati nad sodobnimi trendi v umetnosti, ki jih ne razumejo, saj jih navdajajo s tesnobo, izredno kritične so se izrekle do državne proslave, provokativnih umetniških praks in nekaterih ustvarjalcev. Sklenile so, da umetnost ni zanje, ker je ne razumejo. S pesnico sva jim skušali razložiti različne pristope in različno zahtevna občinstva, povedali sva jim, da imajo možnost izbire. Iščejo in berejo naj tisto, kar jim je blizu in jih nagovarja, saj vsakdo izmed nas hrepeni po lepoti, potešijo pa nas le stvari, ki se nas dotaknejo v najgloblji izkušnji. Poezija, jim je povedala pesnica, je prostor čutenja in mišljenja, prav tako vse druge zvrsti umetnosti. - Doma, že prej, sem vsaki izmed udeleženk izbrala eno pesem iz zbirke Svetloba od zunaj Miljane Cunta. Vsaka je prebrala »svojo«. Vse so rekle, da je pesem takšna, kot da je napisana prav zanje. Pogovarjamo se o tem, da je dobra poezija takšna, ki jo začutiš kot svojo, kot da govori o tebi. - Za domačo nalogo si vsaka izbere verz iz pesmi, ki jo je dobila, in iz njega ustvari svojo pesem.	Boris A. Novak: Vrata nepovrata, druga knjiga Miljana Cunta: za pol neba, Svetloba od zunaj	Miljana Cunta (U)
--------	-------	---	---	-------------------

*vključujemo in
aktiviramo 2*

Po tem srečanju je med drugim nastal utrinek:

VČASIH SREDI NOČI

(refleksija na pesem Miljane Cunta)

Nedolžne sanje, ali ste resnične ...

Te srečam v njih, moj ljubi,

ko te ni ob meni. Vsrkam vase te,

v vse pore mojega telesa.

Želim si te objeti, da postaneva celota enega.

Ne želim se prebuditi, saj spet izgineš

daleč stran od mene. In se najdem

z obrazom spet na dnu.

Tu. Sama. Izgubljena.

Da, včasih sredi noči,

si ti, moj ljubi, z mano ...

Si moj topli pesek vrnitve.

Si moj beli galeb.

S svojim vzklikom,

s svojim krikom

me rešil boš obveze.

Dvignil s tal me boš,

kot svilnat veter moje odrešitve.

Odšla v en dih s teboj,

ne gledala, le zapustila bova

»to«, skupaj, v en hip.

Se z golimi rokami uprla v steno,

potisnila kamnite stiske stran.

In skupaj bova poljubila blatno ogledalo s tal,

z usti, s čelom, z licem in z najinimi toplimi dlanmi.

Ne bova več čakala,

ne bova več dopustila,

da se dotaknem dna.

Kot v sanjah sem ...

verjamem vetru,

ki prinese mi to v dar.

Suzana